

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 4 września 2023 r.

Pozycja 229

POSTANOWIENIE

z dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sygn. akt Ts 131/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M.H. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 10 czerwca 2022 r. (data nadania) M.H. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 3 marca 2022 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 27 listopada 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 30 maja 2019 r. (nr [...]). Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Podlaskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w B. z 8 kwietnia 2019 r. (znak: [...], nr [...]) nakładające na skarżącego grzywnę w celu przymuszenia do wykonania obowiązku poddania dziecka szczepieniom ochronnym, a także wzywającego go do wykonania powyższego obowiązku.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 5 lipca 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 12 lipca 2022 r.) wezwał skarżącego do doręczenia odpisu lub kopii

poświadczonej za zgodność z oryginałem postanowienia Podlaskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w B. z 8 kwietnia 2019 r. (znak: [...], nr [...]) wraz z czterema kopiami, a także do udokumentowania daty doręczenia skarżącemu ostatecznego orzeczenia.

Skarżący doręczył dokumenty, o których mowa w zarządzeniu Prezesa TK 19 lipca 2022 r. (data nadania).

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 22 listopada 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 30 listopada 2022 r.) wezwał skarżącego do sprecyzowania przedmiotu skargi konstytucyjnej przez wyjaśnienie, czy są nimi tylko art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 i ust. 11 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.; dalej: ustawa o zapobieganiu i zwalczaniu chorób zakaźnych) i § 3 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.; dalej: rozporządzenie), czy także wskazana, po słowach „Zaskarżone przepisy” (strona 2 skargi), „Ustawa o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym z dnia 30 listopada 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 2072)”. W razie wskazania jako przedmiotu skargi przepisów ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym skarżący został zobowiązany do uzupełnienia uzasadnienia przez wyjaśnienie, w jaki sposób przepisy tej ustawy naruszają jego konstytucyjne wolności i prawa wskazane w skardze. Skarżący ponadto został zobligowany do doręczenia odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami) tytułu wykonawczego z 21 lutego 2017 r. (nr [...]) wydanego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w B.

W piśmie procesowym z 7 grudnia 2022 r. (data nadania) skarżący wyjaśnił, że przedmiotem skargi konstytucyjnej są wskazane w jej *petitum* przepisy ustawy o zapobieganiu i zwalczaniu chorób zakaźnych i rozporządzenia. Skarżący nie przedstawił dokumentu wskazanego w zarządzeniu. Sformułował natomiast wniosek o wyznaczenie nowego terminu, ewentualnie o przedłużenie terminu wskazanego w zarządzeniu.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżący zarzucił naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącego zaskarżone przez niego przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 22 listopada 2022 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi. W treści zarządzenia zawarto pouczenie, że w przypadku nieusunięcia braków w terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 22 listopada 2022 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącego 30 listopada 2022 r. W ustawowym terminie skarżący usunął tylko część braków formalnych wskazanych w zarządzeniu. Nie doręczył bowiem tytułu wykonawczego z 21 lutego 2017 r. (nr [...]) wydanego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w B. Skarżący złożył wprawdzie wniosek o wyznaczenie nowego terminu usunięcia braków, ewentualnie o jego przedłużenie, jednak ze względu na ustawowy charakter tego terminu (art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK) wniosek musiał zostać odrzucony jako niedopuszczalny.

Trybunał zwraca uwagę, że jeśli z przyczyn obiektywnych skarżący nie jest w stanie w terminie usunąć braków formalnych skargi konstytucyjnej, to zgodnie z art. 36 u.o.t.p.TK w związku z art. 168 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, ze zm.; dalej: k.p.c.) może wystąpić z wnioskiem o przywrócenie terminu do podjęcia tej czynności. Warunkami uwzględnienia wniosku – zgodnie z art. 168 i art. 169 k.p.c. – są: wniesienie wniosku w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminowi; jednocześnie z wniesieniem wniosku dopełnienie czynności, dla której określony był termin; uprawdopodobnienie, że uchybienie terminowi nastąpiło bez winy wnioskodawcy.

Do dnia wydania niniejszego postanowienia skarżący nie doręczył dokumentu, o którym mowa w zarządzeniu z 22 listopada 2022 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu.

Okoliczności te są – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.